

Det ærede Medlem kom ind paa en meget interessant Omtale af Tiden fra det femte til det ellefte Aarhundrede. Jeg maa tilstaa, at min Viden om denne Sag er saa spinkel, at jeg ikke er i Stand til at afgøre, om det ærede Medlems Fremstilling er fuldstændig korrekt eller ikke. Jeg erkender, at det er jeg ikke værdig til at diskutere med det ærede Medlem. Jeg har ogsaa læst adskilligt om den Tid, men nogen selvstændig Undersøgelse som den, det ærede Medlem har foretaget, har jeg hverken haft Tid eller Lejlighed til at foretage. Derfor lader jeg denne Side af Sagen ligge. Men under sin Omtale af denne Periode kom det ærede Medlem ind paa Spørgsmaalet om Ejendomsretten og sagde, at Ejendomsretten er et Middel til, at den ene kan herske over den anden, og det er saa sandt, saa sandt. Den private Ejendomsret er et Middel til, at den ene kan herske over den anden, at den ene kan udbytte den anden og trampe den anden ned her i Livet. Men til Trods for den Opfattelse, det ærede Medlem her gør gældende, ser man altid det ærede Medlems Parti stille sig forrest i Kampen som den personlige Ejendomsrets Forsvarer. En af det ærede Medlems tidligere Meningsfæller i dette Ting drev det endogsaa saa vidt, at han kaldte Ejendomsretten for hellig. Ja, det er den Ejendomsret, hvorom det ærede Medlem siger, at den er Middel til, at den ene kan herske over den anden. Og dette Middel benyttes i en udstrakt Grad den Dag i Dag. Det er i Kraft af denne Ejendomsret, hele dette uretfærdige Samfund opretholdes, som det staar i denne Time, selv om man maaske mere her i Landet end i noget andet Land har afbødet Følgerne af denne Ejendomsret, og selv om Danmark maaske er det Land i Verden, hvor der er mindst social Uret. Men det ærede Medlem tog jo hele Europa med i sin Udvikling i Gaar, og ser man paa Forholdene i Europa, vil man se, at der er Hundredetusinder, ja, Millioner af Mennesker, der gaar til Grunde paa Grund af Sult og Mangel paa det nødvendigtste. Det ærede Medlem ved, at der i andre Lande er Masser af Børn, som bliver forsømt fra deres Fødestund og mangler al Ting og bliver forkrøblet i deres Opvækst. Det ærede Medlem ved, at der er voksne Mennesker, som gaar den bitre Sultedød i

Møde, alt sammen i Henhold til den Sandhed, det ærede Medlem udtalte, at Ejendomsretten er Middel til, at den ene kan herske over den anden, udbytte, trykke og trampe den anden ned.

Jeg kan kun udtale min Anerkendelse af, at det ærede Medlem, til Trods for sit Partis politiske Standpunkt, ved en Lejlighed som denne ikke gaar af Vejen for at sige Sandheden paa dette som paa andre Omraader. Det ærede Medlem udtalte ogsaa Sandheden, da han talte om de to drengagtige Direktører, der havde øvet et Enevælde i Landmandsbanken, og som fuldstændigt havde bortelimineret en Underklasses Selvstændighed. Og jeg maatte tilføje for mig selv, da jeg hørte paa det ærede Medlem, at egentlig burde Ordet Træl have været skudt ind i hans Tale, for der blev jo ikke anden Plads tilovers for dem, der var under de to drengagtige — jeg bruger stadig det ærede Medlems Udtryk — Enevoldsregenters Ledelse i Landmandsbanken, ikke andet end Træls Lod. Ja, det er ogsaa fuldstændig sandt, men det ærede Medlem tager fuldkommen fejl, hvis han tror, at den samme Lod ikke træffer Middelstandsklassen Tusinder af andre Steder. Tror det ærede Medlem, der er megen Forskel paa Regeringsformen i Landmandsbanken den Gang og saa i enhver anden Storbank? Tror det ærede Medlem, der er nogen anden Mening i de andre Banker end Direktørens eller Direktørernes? I al Almindelighed er det saaledes, at gaar man til de store, koncentrerede Virksomheder, saa er der — den Erfaring har Arbejderklassen for længst gjort — kun een Mening, der raader, vel at mærke saa længe, man ikke har sat nogen Magt op imod den, og det er de ledendes, de styrendes Mening, alle de andre indenfor den paagældende Virksomhed udslættes som selvstændige Væsener, nøjagtigt som det ærede Medlem har skildret.

Jeg synes derfor egentlig ikke, man kan tænke sig nogen bedre anbefaling for det Forslag, Regeringen har fremsat om Bedriftsraad, end den, det ærede Medlem præsterede igennem sin Tale i Gaar. Hvis det er sandt, at baade Arbejderne og Middelstanden lever indenfor de store koncentrerede Virksomheder under Forhold som dem, det ærede Medlem skildrede i Gaar i sin Omtale af Landmandsbanken, maa man dog